

Arvo Sotavalta †.

Kirkkaan kimmeltävänä maaliskuun ensimmäisenä päivänä 1950 kokoonnuttiin Helsingin Hietaniemen hautauskappeliin ottamaan viimeiset jäähyväiset dosentti, filosofian tohtori Arvo Sotavallalta. Kun tri Sotavalta heinäkuun 7:ntenä 1949 saavutti kuudenkymmenen vuoden iän, oli ystävien tiedossa, että hän oli vähää varhemmin sairastellut, mutta tauti oli sillä erää voitettu. Vasta viime joulun alla todettiin, että rautainen sydän ei enää auttaisi, ja jäytävä syöpä päättikin nopeasti tuhotyönsä: Arvo Sotavalta siirtyi seurastamme helmikuun 21:ntenä 1950.

Virittäjä, jota Sotavalta avusti antoisilla artikkeleillaan, julkaisi hänen 60-vuotispäivänsä johdosta v:n 1949 1. – 2. vihossaan summittaisen selonteon hänestä tiedemiehenä, lähinnä akustiikan ja fonetiikan teoreettisten kysymysten monipuolisena pohtijana ynnä foneettisen ja yleiskielitieteellisen terminologian täsmentäjänä ja kehittäjänä. Hänen teoksensa saivat osakseen kansainvälistäkin huomiota, mistä on osoituksena

mm. se, että hänet kutsuttiin v. 1939 Kööpenhaminassa perustetun vireän, uusia uria kulkevan yleiskielitieteellisen aikakauskirjan *Acta Linguistica*n toimituskunnan jäseneksi.

Se arvokas leksikaalinen ja morfologinen aineisto, minkä Sotavalta kesäkautena 1928 keräsi tunguusiilaiskieliin kuuluvasta lamuutista, jäi tutkijalta itseltään julkaisematta, mutta sen julkisuuteen saattaminen olisi tieteelle erinomaisen tärkeä jo siitäkin syystä, että harvat tähänastiset painetut lamuutin lähteet ovat sangen vaikeasti tavoitettavissa. Arvo Sotavallan nimi tulisi täten myös altaistina, tunguusin tutkijana — jolle alalle hän alunperin valmistautuikin — pysyvästi säilymään ja tuottamaan kunniaa Suomen kielitieteelle eräällä sen vanhalla perinnäislinjalla.

Laajaharrastuksinen, rehti ja avulias tiedemies Arvo Sotavalta pysytteli yleensä syrjässä julkisuudesta, mutta hänen lukuisien ystäviensä mielessä hänen muistonsa säilyy kirkkaana.

A. J. J.